

[Kurt Hansen]

forvejen, men om det er præcis disse virkninger, man opnår ved, at man får en del studerende ud af arbejdsmarkedet, er muligt, men jeg føler mig ikke overbevist om det. Hvis støtten på de 1,3 mia kr. gives decideret generelt, føler jeg mig ikke overbevist om, at der er så mange, der vil forlade arbejdsmarkedet, men det kan jeg da overbevises om.

I øvrigt er der som sagt mange af disse ting, som vi gerne vil være med til at støtte.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg først tage spørgsmålet op om lommeregnerne. Ja, det er da muligt, at vi skal tage lommeregnerne til hjælp under udvalgsarbejdet, men det er vel også meningen, at man i udvalgene prøver på at beregne både det grundlag, forslagsstillerne har lagt frem, og det, regeringen kan berige udvalget og folketinget med, hvad enten det gælder beslutningsforslag eller fuldt udarbejdede forslag. Det, vi må notere os i dag, er, at vi har over 200.000 arbejdsløse; så hvis der skal være tale om konsekvenserne af at have en dårlig lommeregner, må man sige, det har kostet dette samfund dyrt, at regeringen har haft dårlige lommeregner. Det er ikke så længe siden, at den nuværende statsminister på et møde, jeg deltog i, nemlig LOs sidste kongres, lovede, at arbejdsløsheden var fjernet i løbet af et år. Der må altså være nogle beregninger, der har svigtet ganske katastrofalt, men medens vore beregninger kan rettes op i udvalgsarbejdet, er der nogle mennesker, der betaler fandens dyrt – undskyld udtrykket – for, at man har regnet forkert i regeringen. Vi vil altså gerne være med til at se på, hvordan lommeregnerne har virket, men når ministeren sagde noget om, at de uddannelsessøgende havde et meget stort forbrug af udenlandske varer, må jeg gøre opmærksom på, at man i det cirkulære, der lige er kommet som svar på et spørgsmål i undervisningsudvalget om de uddannelsessøgendes forbrugsmønster, udtrykkeligt siger, at Danmarks Statistik ikke ser sig i stand til at besvare det stillede spørgsmål. Derfor er det nok ikke alene et spørgsmål om at få en lommeregner, men nok så meget om regeringens forskellige udvalg og ministerierne nu også har evne til at finde ud af, hvad de skal regne på.

Et spørgsmål, der generelt har lydt fra de borgerlige partier, er: hvor skal vi få arbejdskraften fra? Vi har lige fået en ny statistik, der siger, at der er 199.000 ledige. Deri er ikke medregnet dem, der er arbejdsløse på grund af vejrliget, heller ikke de mange, som er kommet på efterløn. Hvis man tager dem med, har vi altså flere arbejdsløse i dag, end vi havde for et år siden, og derfor synes jeg, det er en uartighed at spørge, hvor arbejdskraften skal komme fra. I dag har vi over 10 pct. arbejdsløse. Jeg har administreret arbejdsløhedskasser, hvor vi har været nede under 1 pct., og da gik det i og for sig meget godt. Derfor må jeg nærmest tage det som et forsøg på at komme uden om reelt at diskutere den situation, vi befinder os i.

Herefter vil jeg svare nogle af dem, der var modstandere af forslaget. Jeg takker fremskridtspartiet, fordi man bemærkede, at det var et rædselsfuldt forslag. Set på baggrund af fremskridtspartiets hidtidige vurderinger af samfundsudviklingen og menneskene i det hele taget er jeg glad for, at de siger, dette er et rædselsfuldt forslag, for så er det sikkert udmærket.

Hr. Honoré fra kristeligt folkeparti spurgte, om vi forventede, man skulle tage dette alvorligt. Nej, vi forventede egentlig ikke, at kristeligt folkeparti ville tage det alvorligt. Det har jo ikke noget med hundearbejde eller frihed for hunde at gøre, det har noget at gøre med 75.000 unge mennesker, som ikke har arbejde, og det har noget at gøre med 200.000, som er arbejdsløse. Jeg er klar over, at kristeligt folkeparti hellere vil have, at man skal tage det alvorligt, når vi her i folketinget diskuterer hundenes problemer, end når vi diskuterer menneskenes problemer, så det havde jeg altså ikke forventet.

Lad mig så sige noget om betalingsbalanceproblemet. Der er jo ikke tid til at gå det hele igennem her og nu, men det skal vi nok gøre i udvalget, for vi er ikke bange for at stå til regnskab for de beregninger, der ligger i forslaget. Men jeg vil gerne sige, at vi har peget på mange måder at løse betalingsbalanceproblemet på. Jeg har også berørt det tidligere i dag, hvor jeg bl. a. sagde, at det underskud, vi har på betalingsbalancen, hvis man tager det år efter år, ligger under det, der belånes og går ud i privat forbrug af den stigning, der sker af de samfundsskabte værdier. Det er det, der er kendsgerningerne. Vil